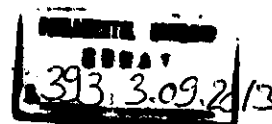
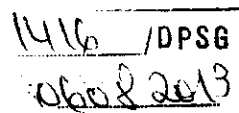
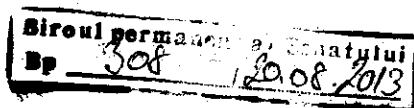

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*”, inițiată de doamna deputat Alina-Ștefania Gorghiu – Grupul parlamentar al PNL (Bp. 308/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se:

- modificarea art. 253 alin. (3), în sensul agravării regimului sancționator al infracțiunii de distrugere, atunci când aceasta are ca obiect bunuri din patrimoniul cultural național (în prezent, sancțiunea este

închisoarea de la unu la 5 ani, iar prin inițiativa legislativă se propune închisoarea de la 2 la 7 ani);

- completarea legii cu un nou articol, art. 178¹, prin care să se definească patrimoniul cultural.

II. Observații

1. În ceea ce privește soluția legislativă preconizată la pct. 1 al inițiativei legislative, referitoare la agravarea regimului sancționator al infracțiunii de distrugere atunci când aceasta are ca obiect bunuri din patrimoniul cultural național, precizăm faptul că, potrivit Anexei 2 la Programul de Guvernare 2013-2016, adoptat prin *Hotărârea Parlamentului nr. 45/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului*, un obiectiv prioritar al Guvernului este „*Realizarea cu prioritate a obiectivelor asumate în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare (MCV) prin implementarea noilor coduri*”. Dintre măsurile din domeniul legislativ, menționăm „*Implementarea noilor coduri ca obiectiv fundamental. Aplicarea din anul 2013 a noului Cod de procedură civilă și din anul 2014 a noului Cod penal și, respectiv, a noului Cod de procedură penală, precum și corelarea legislației specifice, mai ales în materie penală, în ce privește executarea pedepselor privative de libertate și a pedepselor neprivative de libertate*”.

În consecință, potrivit *Programului de Guvernare*, este necesară o stabilitate legislativă în materie penală, având în vedere, pe de o parte amplul proces de reformă care se desfășoară în acest domeniu și, pe de altă parte, faptul că noile reglementări în materie penală (*Codul Penal, Codul de procedură penală* și legislația subsecventă) au fost aprobate relativ recent de către Parlament, fiind trasate și confirmate noile linii directoare în ceea ce privește latura legislativă a acestui domeniu.

Noul Cod penal cuprinde o reasezare în limite normale a tratamentului sancționator. În acest sens, practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate în primul rând prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă.

Așa cum am menționat anterior, pedepsele prevăzute de *noul Cod penal* sunt mai reduse decât în *Codul penal* în vigoare, iar reducerea pedepselor a fost susținută de următoarele argumente:

- pedepsele aplicate în concret de instanțe pentru această categorie de infracțiuni;

- necesitatea corelării cu dispozițiile din partea generală referitoare la mecanismele de sancționare a pluralității de infracțiuni, dar și la limitele de pedeapsă prevăzute pentru aplicarea modalităților alternative de individualizare a executării sancțiunilor;

- necesitatea reflectării în limitele legale de pedeapsă a ierarhiei firești a valorilor sociale care fac obiectul de ocrotire penală;

- necesitatea revenirii la tradiția Codurilor penale anterioare (*Codul penal* de la 1864, cel din 1936 și *Codul penal* în vigoare în forma avută la adoptarea sa în 1968).

Așadar, se poate observa că instrumentul optim pentru o combatere eficientă a infracțiunilor nu este o mărire exagerată a pedepselor, ci existența unui sistem sancționator proporțional cu gravitatea faptelor săvârșite, susținut de o aplicare promptă a acestor pedepse de către organele judiciare.

2. Referitor la soluția legislativă preconizată la **pct. 2** al inițiativei legislative, referitoare la definirea noțiunii de *patrimoniu cultural*, apreciem că acest lucru nu este necesar, întrucât nu este de natura *Codului penal*. În măsura în care termenul de patrimoniu cultural necesită o definiție, aceasta trebuie să se regăsească în cadrul legislației speciale în domeniu, și anume legislația specială care reglementează regimul bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural.

Nu există nicio problemă în folosirea definiției din legislația specială în procesul de aplicare a legii penale de către organele judiciare, având în vedere că nu toți termenii folosiți de *Codul penal* sunt definiți în cuprinsul acestui act normativ, ci doar acei termeni specifici sau care au un sens diferit față de cel din vorbirea curentă sau de definițiile cuprinse în alte acte normative.

De altfel, patrimoniul cultural mobil și patrimoniul cultural imaterial, cuprinse în patrimoniul cultural, sunt noțiuni de sine stătătoare, deja definite în cadrul actelor normative care reglementează regimul juridic al acestor categorii de bunuri.

Astfel, *Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, definește, în cadrul art. 3, patrimoniul cultural național mobil și enumeră

bunurile care fac parte din acesta, iar art. 2 din *Legea nr. 26/2008 privind protejarea patrimoniului cultural imaterial* definește patrimoniul cultural imaterial.

În ceea ce privește definirea în cadrul propunerii legislative a termenului de *patrimoniu cultural construit*, observăm că aceasta face de asemenea trimitere la termeni definiți în legislația specială (monumente istorice și zone protejate). Pe de altă parte, pe lângă monumentele istorice și zonele protejate, autorul inițiativei legislative include în noțiunea de patrimoniu cultural construit și „*alte bunuri similare*”, formulare ce este de natură a aduce neclaritate textului. Nu este clar care sunt acele *bunuri similare* care pot face obiectul infracțiunii de distrugere în formă agravată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**